

Per a David, Yoshi i Mika, els creadors de música.
En record de la bella Sheila Barry.

K. M.

Vull donar les gràcies d'una forma especial a la banda: Byron Eggenschwiler, Emma Sakamoto i Michael Solomon; a l'equip: Jackie Kaiser, Frédéric Gauthier, Jen Gilbert, Barbara Howson, Semareh Al-Hillal, Nan Froman, Sarah MacLachlan, Fred Horler, Sonya Lalli, Karen Brochu, Cindy Ma i a tothom en Greenwood, i a les inspiracions: Adam Platek i Maria Callas.

Per a Kelly
B. E.

© del text Kyo Maclear, 2019
© de les il·lustracions Byron Eggenschwiler, 2019
© de la present edició Andana Gráfica, 2021

Andana Editorial
Aureli Guaita Martorell, 18
46220 Picassent
infografica@andana.net

Les il·lustracions del present llibre s'han creat mitjançant una combinació de dibuixos al llapis i tècniques digitals.

Disseny: Michael Solomon
Maquetació: LaGRUAestudio · Livia García
Adaptació del lettering: Livia García
Traducció: David Guinart Palomares
Assessorament lingüístic: Inca Vallés

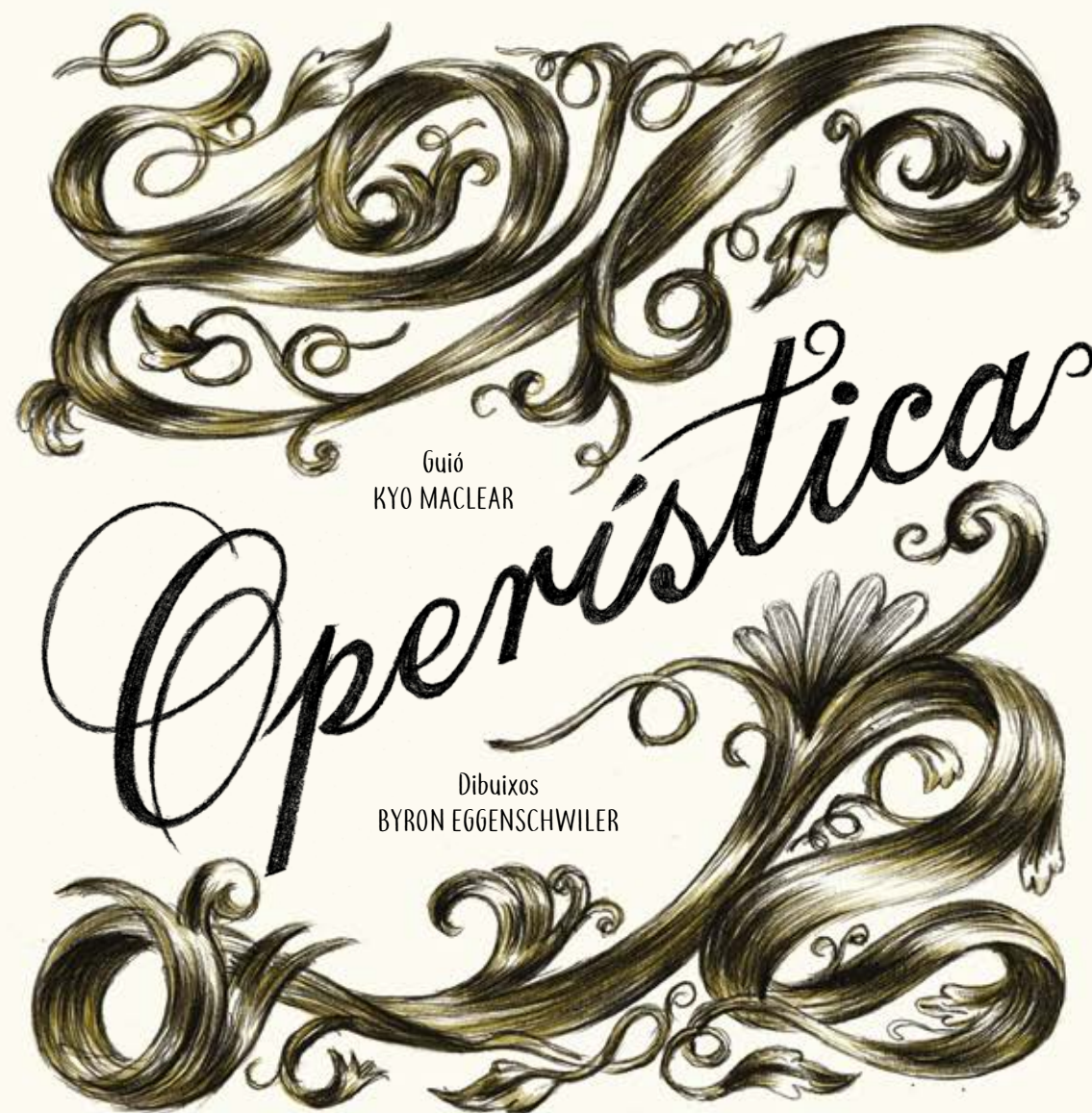
Queda prohibida la reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquest llibre sota cap forma ni mitjançant cap mitjà sense l'autorització escrita de l'editor. Dirigeixi's a CEDRO si necessita fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 917 021 970 / 932 720 447).
Tots els drets reservats.

ISBN: 978-84-123716-4-2
Dipòsit legal: V-2399-2021
1a edició: novembre, 2021

Imprés a la UE

Col·lecció Ariadna
Direcció editorial: Miguel Ángel Giner Bou

andana
gráfica AH

*D'adolescent somiava ser cantant d'òpera,
com Maria Callas...*

Patti Smith

FA DUES SETMANES QUE HI HA
UNA TAULA BUIDA A LA PART
DE DAVANT DE LA NOSTRA AULA
PRINCIPAL.

PERÒ AQUEST MATÍ, QUAN HEM ARRIBAT, ALGÚ HAVIA MOGUT LA TAULA FINS A DEIXAR-LA AL RACÓ DEL DARRERE.

D'AQUÍ POC LA PRENDRAN PER DUR-LA AL MAGATZEM O A LES AULES PREFABRICADES...

... O EL QUE SIGUI QUE FACIN QUAN UN NOI «DECIDEIX» DEIXAR DE VENIR O CANVIAR D'ESCOLA.

PERÒ A L'AULA DE MÚSICA DEL SR. KERNER LA TAULA ENCARA HI ÉS. JUST AL COSTAT DE LA FINESTRA, PROP DE LES GUITARRES VELLES AMB CORDES DE NILÓ O D'ACER.

PER DESCOMPTAT, NO ÉS GAIRE INTEL·LIGENT PARAR-HI MASSA ATENCIÓ.

O PREOCUPAR-SE'N.

EM DIUEN CHARLOTTE NOGUCHI (O CHARLIE).

AQUESTES SÓN LES MEVES AMIGUES: L'ADDIE O'FAOLIN, LA RACHEL WELLS I LA MAYIN LEM. ADDIE, MAYIN I JO = ÚNIQUES NOIES ASIÀTIQUES DE L'ESCOLA.

ADDIE = LA MÉS CALLADA DEL GRUP. MAYIN = LA MÉS CRIDAIRE.

NOM: CHARLIE
CANÇÓ PREFERIDA: _____ ?
PROFESSOR PREFERIT: EL SR. KERNER, TAMBÉ CONEGUT COM A SR. K.

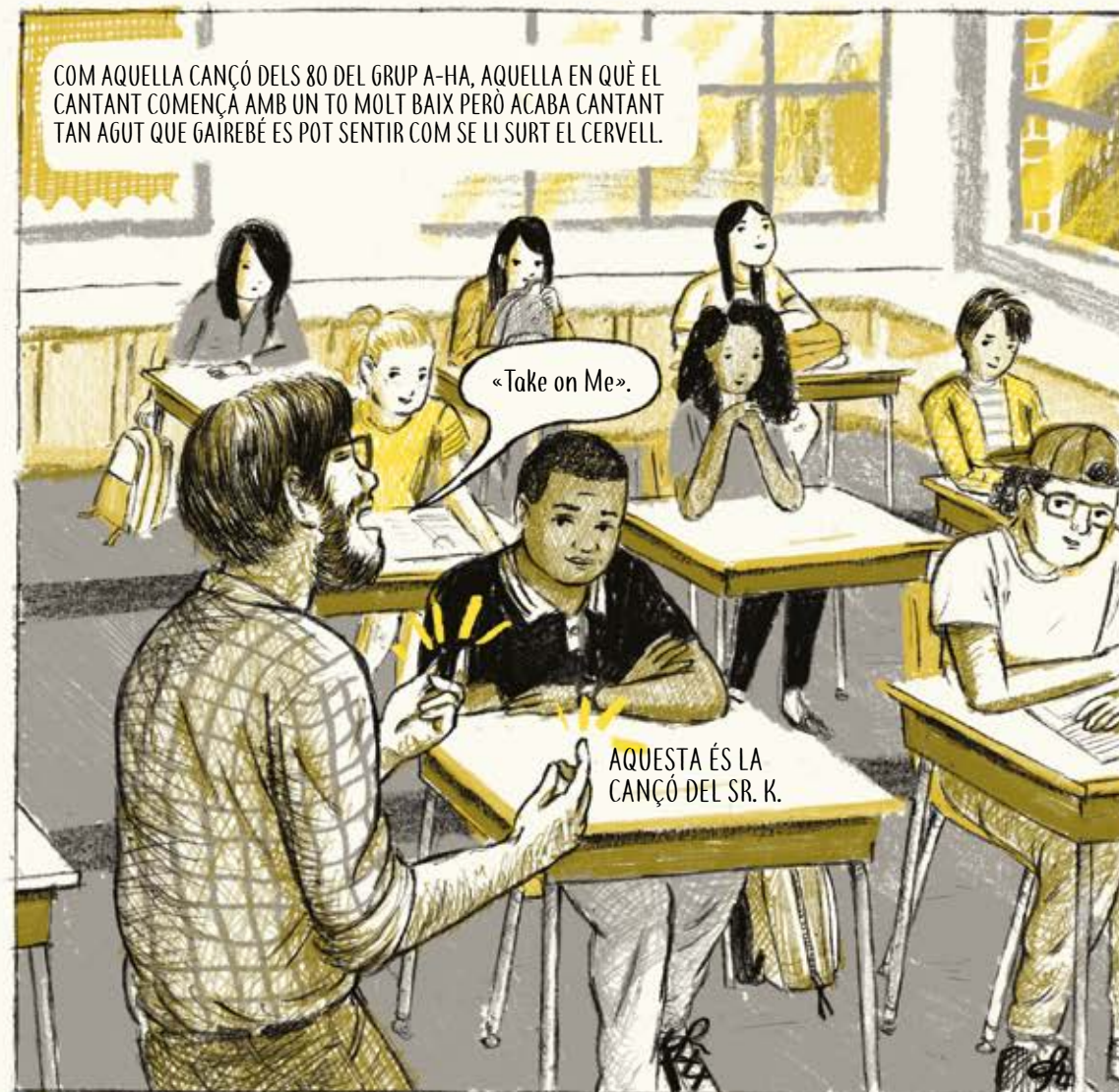
EL SR. K ÉS DIFERENT DE LA MAJORIA DELS MESTRES DE L'ESCOLA. NO ES COMPORTA COM SI LA SEVA FEINA FOS CONVERTIR-NOS EN INDIVIDUS CONSIDERATS I BEN EDUCATS QUE HAGIN D'ENCAIXAR HARMONIOSAMENT AMB LA RESTA DE LA SOCIETAT.

EL SR. K. CREU QUE CADASCÚ TÉ UNA CANÇÓ. DIU QUE EN ALGUNA PART DE L'UNIVERS HI HA UNA MELODIA QUE ÉS PERFECTA PER A TU.

COM AQUELLA CANÇÓ DELS 80 DEL GRUP A-HA, AQUELLA EN QUÈ EL CANTANT COMENÇA AMB UN TO MOLT BAIX PERÒ ACABA CANTANT TAN AGUT QUE GAIREBÉ ES POT SENTIR COM SE LI SURT EL CERVELL.

Kat? I tu, què?
Quina cançó t'agrada
últimament?

«Green Light».

Umm. No ho sé, la veritat és que no escolto gaire música.

Bé, no passa res, però estic segur que hi ha una cançó que et deu agradar.

Uff. Umm.

Anna?

La mateixa.

Ella?

Sí, també.

ACTUEN COM SI FOSSIN ÀNIMES BESSONES NOMÉS PERQUÈ ELS AGRADA LA MATEIXA CANÇÓ.

EL PARE DE L'EMILE SE'N VA ANAR ABANS DE NADAL (DESPRÉS D'INFLAR LA PILOTA DE BÀSQUET DE L'EMILE, COMPRAR ALS TRES FILLS PATINS DE GEL NOUS I NETEJAR I REPARAR ELS RUSCS D'ABELLES QUE TENEN AL JARDÍ). EL SR. K. HA ESTAT SUPERAMABLE AMB L'EMILE DES DE LLAVORS.

SEGONS HE SENTIT A DIR, L'EMILE S'OCUPA ARA DE LES ABELLES I, A MÉS A MÉS, ES FA CÀRREC DELS SEUS GERMANS.

SEMBLA UNA FEINADA.

.... Llavors, pel vostre treball final, vull que trieu una cançó per a aquest moment de la vostra vida i que escrigueu sobre ella.

La banda sonora de la meua vida Presentació

1) Sigueu originals

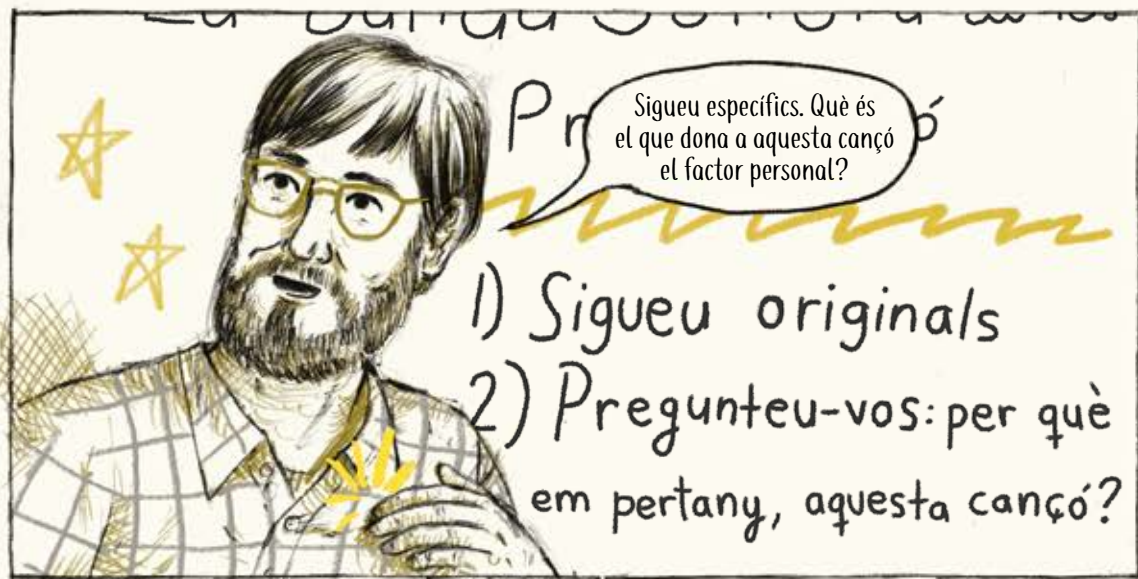
2) No ha de ser una cançó coneguda per tothom, però sí que hauria de ser una cançó amb la qual tingueu una connexió personal.

Sigueu específics. Què és el que dona a aquesta cançó el factor personal?

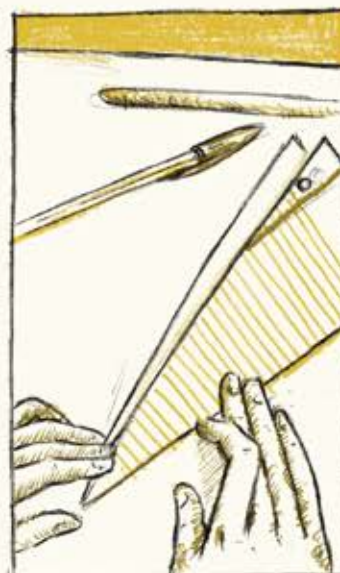
1) Sigueu originals

2) Pregunteu-vos: per què em pertany, aquesta cançó?

Hi ha res en l'estil de la música o en la vida del cantant que em diu alguna cosa?

Investigueu sobre el cantant/gènere

Una cosa: deixeu les actituds.
Vull dir, aquesta cosa elitista que diu
que hi ha certs tipus de música per a
certs tipus de persones.

Però, Sr. K., la gent sempre
jutja els altres per la música
que els agrada. És gairebé una
obligació.

Potser podríem fer una llista de
reproducció de la classe! «8è C, la banda
sonora de la nostra vida»! Jo hi podria
dissenyar una portada guapa!

Molt bona idea,
Jaz. Contractada!

Ei, vens a El
Basha a dinar?

Clar. Em podries
deixar una mica
de pasta?

EL SR. K. ÉS LA CANYA PERÒ ACTUA COM SI NO
CONEGUÉS LES REGLES:

- INTENTA NO ATREURE GAIRE ATENCIÓ.
- FES PINTA D'ESTAR SEMPRE AVORRIT.

· SI ETS UNA NOIA, SEU MOLT QUIETA I MOLT
BONICA, PREFERIBLEMENT AMB CARA DE POMES
AGRES.

EL SR. K. VA CRÉIXER FA UN MILIÓ D'ANYS, ALS ANYS 80, AIXÍ QUE
LI AGRADA POSAR-NOS CANÇONS MOLT VELLES. DE VEGADES ES
TRACTA DE PRINCE, QUE CANTA SOBRE UN COTXE PETIT I VERMELL,
O DE DAVID BOWIE CANTANT SOBRE L'AMOR MODERN. TAMBÉ
ENS POSA MÚSICA CLÀSSICA COM ARA «BACK IN THE USSR», DELS
BEATLES, O «SWEET CAROLINE», DE NEIL DIAMOND.

SI UNA CANÇÓ LI AGRADA DE VERITAT ENS LA FA APRENDRE.
PER EXEMPLE, AQUESTA CANÇÓ BASTANT LLETJA
(A MI M'HO SEMBLA!),
QUE ES DIU «GLORIA»
I QUE APRENNEM ARA.

Era l'any 1975.

La música i poeta Patti Smith ja actuava pertot arreu a Nova York. Però llavors va treure un àlbum anomenat *Horses*, que era diferent a qualsevol cosa que ningú hagués pogut escoltar abans.

Hi havia punk rock i hi havia com lletanies i hi havia parts parlades.

És ple de passió, però a més, canta sobre una dona i això va causar una mica d'enrenou.

Això és una cançó com cal.

No ho entenc, Sr. K. Si no sap ni cantar!

Sí! Sembla com boja, vull dir, ja m'enteneu, tocada de l'ala.

D'acord. Com vulqueu. És una forma diferent de cantar. I sí, potser sona una mica matusser, però, vinga, nois. Aquesta és la mena de cançó que pot destrossar-vos i tornar-vos a muntar.

Això, estimats, és una cançó amb un sentiment incommensurable.